

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Analytical Research) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการบันทึกภาพ ของทีมชาติไทยทำการแข่งขันจำนวน 28 เซต และทีมคู่แข่งจำนวน 114 เซต จากการแข่งขันทั้งหมด 32 เกมส์การแข่งขันโดยมาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการบันทึกภาพการแข่งขันจากสนามแข่งขันจริงทุกครั้งที่มีการแข่งขัน นำแผ่นวีซีดีบันทึกการแข่งขันมาแปลงเป็นไฟล์เอวีไอ และใช้โปรแกรม Focus X2 Version 1.5 ทำการบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาชาย และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

จากเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ จำนวน 4 แหล่งข้อมูล พบแบบแผนการรูกหน้าตาชายที่นิยมใช้ในปัจจุบัน จำนวน 12 แบบแผน คือ 1. แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 2. แบบแผนซ้ายรับ หลังตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 3. แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 4. แบบแผนขวารับ หลังตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 5. แบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 6. แบบแผนหลังรับ หลังตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 7. แบบแผนขวารับ ขวาทตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00) 8. แบบแผนขวารับ หลังตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00) 9. แบบแผนซ้ายรับ ขวาทตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00) 10. แบบแผนซ้ายรับ หลังตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00) 11. แบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00) และ 12. แบบแผนหลังรับ หลังตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00)

2. ผลการวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง

จากการศึกษาในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ทีมชาติไทยทำการแข่งขันจำนวน 28 เซต และทีมคู่แข่งจำนวน 114 เซต ในภาพรวมทุกทีม ทำการ

แข่งขันรวมทั้งหมดจำนวน 142 เซต แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ โดยส่วนใหญ่พบว่าเป็นแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟจำนวน 827 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 93.55 ส่วนน้อยเป็นแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติจำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.45

2.1 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ

2.1.1 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 พบว่าพบว่าเป็นแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด จำนวน 313 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.64 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 249 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.74 และแบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 178 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.98

เมื่อจำแนกแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุดเป็นจำนวน 75 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.01 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.90 และแบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.02

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 238 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.79 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 197 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.45 และแบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 147 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.72

2.1.2 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 195 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.07 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 157 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.38 และ แบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 101 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.47

เมื่อจำแนกแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 39.88 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขว

รุก เป็นจำนวน 49 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 30.06 และ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.18

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.09 รองลงมาคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 108 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.69 และ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 73 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.21

2.1.3 แบบแผนในการรูกหน้าตาซ้ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาซ้ายหลังจากการรับเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่นิยมใช้ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมา คือแบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.65

เมื่อจำแนกแบบแผนการรูกหน้าตาซ้ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมที่ค้นพบใหม่ใช้โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนซ้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาซ้ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่นิยมใช้ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.88 รองลงมาคือแบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ขวารุก แบบแผนขวารับ ขวาทตั้งซ้าย(ตัวตั้ง)รูก แบบแผนซ้าย(ตัวตั้ง)รูก จังหวะที่ 2 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้งซ้าย(ตัวตั้ง)รูก เป็นจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.28

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบแบบแผนซ้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาซ้ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่นิยมใช้ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา คือแบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00

2.1.4 แบบแผนการรูกหน้าตาซ้ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนที่ค้นพบใหม่ในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาซ้ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.44 รองลงมาคือแบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.76

เมื่อจำแนกแบบแผนการรูกหน้าตาซ้ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนที่ค้นพบใหม่โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนซ้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาซ้ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.88 รองลงมาคือหลังรับขวาทตั้ง ขวารุก และหลังรับ ซ้ายตั้งซ้าย(ตัวตั้ง)รูก เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.28

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบแบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมาคือแบบแผนหลังรับ ขวาดั่ง ขวารุกและแบบแผนขวารุกจังหวะที่ 2 เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00

2.2 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ

2.2.1 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวม 5 ทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.86 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.32 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77

เมื่อจำแนกแบบแผนในการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายดั่ง ขวารุก และแบบแผนซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.54 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.02 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.10

2.2.2 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ในภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.07 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.82 และแบบแผนซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02

เมื่อจำแนกแบบแผนในการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติเฉพาะแบบแผนการรุกที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายดั่ง ขว

รุก เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก และแบบแผน ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบแบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้ จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมาคือ แบบแผนชวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 21.63 และแบบแผนช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.40

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง

3.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ

3.1.1 รูปแบบการยืนรับลูก

3.1.1.1 รูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่ารูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าช้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 576 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.65 รองลงมาคือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าช้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 248 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.99

เมื่อจำแนกรูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบรูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าช้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 130 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 77.38 รองลงมาคือ รูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าช้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.43

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบรูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าช้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 446 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.68 รองลงมาคือ รูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าช้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 212 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.17

3.1.1.2 รูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

พบว่ารูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาซ้าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 345 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41.72 รองลงมา คือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาซ้าย) เป็นจำนวน 157 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.98

เมื่อจำแนกรูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบรูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาซ้าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 117 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.64 รองลงมา คือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาซ้าย) เป็นจำนวน 29 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.26

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบรูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาซ้าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 228 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.60 รองลงมา คือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาซ้าย) เป็นจำนวน 128 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.42

3.1.2 ทักษะการรับลูก

3.1.2.1 ทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 571 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.04 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 144 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.41

เมื่อจำแนกทักษะการรับเสิร์ฟหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.02 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.69

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 450 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.29 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.36

3.1.2.2 ทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าช่างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 344 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 101 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.21

เมื่อจำแนกทักษะการรับเสิร์ฟหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบช่างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 108 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 21 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบช่างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 236 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.81 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.14

3.1.3 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ

3.1.3.1 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า ช่างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 800 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 96.74 รองลงมาคือหลังเท้า เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.93

เมื่อจำแนกทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบช่างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 159 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 94.64 รองลงมาคือหลังเท้า เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.38

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบช่างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 641 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 97.27 รองลงมาคือหลังเท้า เป็นจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.82

3.1.3.2 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าช่างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 489 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.12 รองลงมาคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.97

เมื่อจำแนกทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 141 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.92 รองลงมาคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.79

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 348 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมาคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.76

3.1.4 พื้นที่ในการตั้งลูก

3.1.4.1 พื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า พื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 228 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.57 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 154 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.62 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 131 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.84

เมื่อจำแนกพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.07 และพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 156 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.67 รองลงมาคือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 146 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.15 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 104 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.78

3.1.4.2 พื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 139 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.81 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 91 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 9.07

เมื่อจำแนกพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 32.14 รองลงมาคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และพื้นที่หลังกลาง และพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.31

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.90 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 72 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.93 และพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.19

3.1.5 ลักษณะของลูกที่ตั้ง

3.1.5.1 ลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 675 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 81.62 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 98 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.85 และระดับกลาง เป็นจำนวน 54 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.53

เมื่อจำแนกลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 131 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 77.98 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับกลาง เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.52

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 544 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.55 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.68 และระดับกลาง เป็นจำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.77

3.1.5.2 ลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 403 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.73 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.26 และระดับกลาง เป็นจำนวน 42 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.07

เมื่อจำแนกลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ได้ดังนี้

ทีมชาติไทย พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 120 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.12 และระดับกลาง เป็นจำนวน 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 6.55

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 283 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.94 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 43 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 6.53 และระดับกลาง เป็นจำนวน 31 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 4.70

3.1.6 พื้นที่ที่ใช้ในการรุก

3.1.6.1 พื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 581 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.25 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 136 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.45 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 110 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.30

เมื่อจำแนกพื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 117 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.64 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.69

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 464 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.41 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 108 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.39 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.20

3.1.6.2 พื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 354 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.16 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.10

เมื่อจำแนกพื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 103 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.32 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.88 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.90

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 251 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 59 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.95 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 47 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.13

3.1.7 ทักษะการรุกหน้าตาข่าย

3.1.7.1 ทักษะการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าการชันแบค เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 399 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.24 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 370 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.74 และการหยอด เป็นจำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.11

เมื่อจำแนกทักษะการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 141 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 83.92 รองลงมาคือการหยอด เป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.12 และการเหยียบ เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.38

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบการชันแบค เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 398 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.39 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 229 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.75 และการหยอดเป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.58

3.1.7.2 ทักษะการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 234 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.30 รองลงมาคือการชันแบค เป็นจำนวน 230 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 27.81 และการหยอด เป็นจำนวน 26 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.14

เมื่อจำแนกทักษะการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 125 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.40 รองลงมาคือการหยอด เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.93 และการเหยียบ เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.38

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบการชนเบค เป็นทักษะการรูกหน้าตาชายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 230 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 109 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.53 และการหยอด เป็นจำนวน 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 1.67

3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาชายจากการเล่นตามปกติ

3.2.1 รูปแบบการยื่นรับลูก

3.2.1.1 รูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่ารูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

เมื่อจำแนกรูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบรูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบรูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.2.1.2 รูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่ารูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.18

เมื่อจำแนกรูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบรูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบรูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.16

3.2.2 ทักษะการรับลูก

3.2.2.1 ทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.69 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.05

เมื่อจำแนกทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.57 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.03

3.2.2.2 ทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.14 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.53

เมื่อจำแนกทักษะการรับเสิร์ฟจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือศีรษะ และหลังเท้า เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.95 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.51

3.2.3 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ

3.2.3.1 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

เมื่อจำแนกทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.2.3.2 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.18

เมื่อจำแนกทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.16

3.2.4 พื้นที่ในการตั้งลูก

3.2.4.1 พื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.83 รองลงมาคือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.81 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28

เมื่อจำแนกเป็นพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.13 รองลงมาคือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.32 และการตั้งนอกสนาม เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.51

3.2.4.2 พื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.05 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.80

เมื่อจำแนกพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.22 และการตั้งนอกสนาม เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.11

3.2.5 ลักษณะของลูกที่ตั้ง

3.2.5.1 ลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.95 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28 และระดับกลาง เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77

เมื่อจำแนกลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาคือระดับต่ำ และระดับกลาง เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.38 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.51 และระดับกลาง เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.11

3.2.5.2 ลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.90 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02 และระดับกลาง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.26

เมื่อจำแนกลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาก็คือระดับกลาง เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับต่ำ เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51.35 รองลงมาก็คือระดับต่ำ เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.11 และระดับกลาง เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.70

3.2.6 พื้นที่ที่ใช้ในการรุก

3.2.6.1 พื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.95 รองลงมาก็คือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77

เมื่อจำแนกพื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาก็คือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.68 รองลงมาก็คือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.51 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.81

3.2.6.2 พื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.90 รองลงมาก็คือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.26

เมื่อจำแนกพื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาก็คือพื้นที่หน้าซ้าย และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.11 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.40

3.2.7 ทักษะการรุกหน้าตาข่าย

3.2.7.1 ทักษะการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าการชันแบคเป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.37

เมื่อจำแนกทักษะการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุดเป็นจำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าการชันแบค เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 81.08 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.92

3.2.7.2 ทักษะการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.60 รองลงมาคือการชันแบค เป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.58

เมื่อจำแนกทักษะการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบการชันแบค เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.51

สรุปปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่าย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุด ในภาพรวมทุกทีมซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าแบบแผนหลังรับ ช่ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 195 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.07 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 177 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.77 ทักชะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 189 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 96.92 ทักชะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 194 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 99.49 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังช่าย เป็นจำนวน 105 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.85 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 191 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 97.95 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 190 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 97.44 และทักชะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 172 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.21

เมื่อจำแนกปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุด โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนหลังรับ ช่ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 39.88 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักชะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 62 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95.38 ทักชะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังช่าย เป็นจำนวน 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.92 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 61 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.85 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.31 และทักชะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบแบบแผนหลังรับ ช่ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.09 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 112 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.15 ทักชะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 127 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 97.69 ทักชะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 129 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 99.23 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังช่าย เป็นจำนวน 55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.31 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และทักชะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 121 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.08

2. ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.44 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.00

เมื่อจำแนกปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมากที่สุด โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารุก และแบบแผนหลังรับ ขวาดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.88 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.67 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบแบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง

เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00

3. ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนมากที่สุด ในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.07 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.75 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.25

เมื่อจำแนกปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนมากที่สุด โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.33 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 7

คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

จากการศึกษาค้นคว้าในเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ จำนวน 4 แหล่งข้อมูลพบแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมใช้ในปัจจุบัน จำนวน 12 แบบแผน แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมใช้ส่วนใหญ่ในปัจจุบันเป็นการรูกด้วยตำแหน่งหน้าขวาเป็นหลัก ทำหน้าที่โยนเสิร์ฟ รับเสิร์ฟ รุก รวมทั้งการสกัดกั้น และการศึกษาจากการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าตำแหน่งหน้าขวารุกของทีมชาติไทยมีผู้ที่ถนัดเท้าซ้ายอยู่ภายในทีม ทำให้ได้เปรียบคู่ต่อแข่งขันในการรูก และการสกัดกั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร เกตุแก้ว (2542) กล่าวว่า การรูกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเป็นที่นิยมมาก มักจัดให้คนเก่ง ผู้เล่นที่มีความสามารถในการรูกที่ดีโดยเฉพาะถ้าถนัดเท้าซ้ายก็จะได้เปรียบ เพราะผู้เล่นที่ถนัดเท้าซ้ายจะได้เปรียบในทิศทางการเล่น และผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายมักจะเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวารุกทำคะแนน

ส่วนแบบแผนที่ใช้ตำแหน่งซ้ายรุกเป็นแบบแผนที่ใช้รองลงมา การเสิร์ฟในปัจจุบันมีรูปแบบการเสิร์ฟที่รุนแรงและสามารถบังคับทิศทางได้ดีอีกด้วย ทำให้การรับเสิร์ฟจังหวะแรกไม่เป็นไปตามรูปแบบที่วางไว้ ตำแหน่งหลัง หรือตำแหน่งหน้าขวาต้องเป็นตัวตั้งเพื่อให้ตำแหน่งซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรูกแทน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร เกตุแก้ว (2542) กล่าวว่า ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายจะเป็นผู้รูกทำคะแนนในบางโอกาสเมื่อมีการเล่นผิดจังหวะ เช่นผู้เล่นตำแหน่งหลังเปิดลูกตะกร้อไม่พ้นตัว หรือไม่พ้นเขตความรับผิดชอบ จึงจำเป็นต้องเล่นลูกตะกร้ออีกครั้งหนึ่ง การเล่นที่แน่นอนคือ การตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรุกทำคะแนน และการใช้ตำแหน่งหน้าซ้ายรูกยังเป็นการเปลี่ยนแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายเพื่อไม่ให้ฝ่ายรับสามารถจัดรูปแบบการสกัดกั้นได้ทัน และสอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณิ (2551) กล่าวว่า มีความจำเป็นมากที่สุดที่ผู้เล่นทุกคนไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งใดจะต้องเตรียมความพร้อม เพื่อการเคลื่อนที่ฝึกการตั้งลูกไปยังตำแหน่งรูกให้เกิดความชำนาญหรือฝึกการตั้งลูกให้กับตนเอง เพื่อการรูกในกรณีผู้เล่นตำแหน่งรูกไม่สามารถรูกได้หรือในกรณีเล่นเป็นกลยุทธ์ (เล่นเป็นสูตร) โดยการรูกเอง เพื่อไม่ให้คู่แข่งจับทางได้

2. ผลการวิเคราะห์แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทาน คิงส์คัพ ครั้งที่ 24

2.1 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟส่วนใหญ่ เป็นแบบแผนหลังรับช่ายตั้ง ขวารุก คือผู้เล่นหลังรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นหน้าช่ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน เป็นแบบแผนในการรุกหน้าตาข่ายที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด ในขณะที่เดียวกันคะแนนที่ได้ส่วนใหญ่ นั้นมาจากแบบแผนนี้เช่นเดียวกัน ในกีฬาเซปักตะกร้อได้มีการวางหน้าที่ในการรับผิดชอบแต่ละตำแหน่งไว้แล้ว และการเสิร์ฟของคู่ต่อสู้ไปยังตำแหน่งหลังนั้นมีความง่ายกว่าตำแหน่งหน้า เพราะอาจเสี่ยงต่อการติดตาข่าย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการเล่นเสิร์ฟของคู่ต่อสู้ด้วยเพราะต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเล่นให้มีความหลากหลายยากต่อการคาดเดาของทีมรับ สอดคล้องกับ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) กล่าวว่ารูปแบบการรุกโดยใช้ผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟ ผู้เล่นตำแหน่งหน้าช่ายตั้งลูก ให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด ผู้เสิร์ฟส่วนใหญ่จะเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหลัง การเคลื่อนที่ไปของลูกตะกร้อจะผ่านระหว่างผู้เล่นตำแหน่งหลังกับผู้เล่นตำแหน่งหน้าช่าย หรือผู้เล่นตำแหน่งหลังกับผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา ซึ่งเป็นจุดรอยต่อระหว่างผู้เล่นจึงทำให้เกิดการลังเลว่าใครจะเป็นผู้รับลูกเสิร์ฟ เมื่อตะกร้อผ่านจุดดังกล่าว จะทำให้การรับเสิร์ฟผิดพลาดได้ สำหรับการรับเสิร์ฟควรรับให้ได้ก่อนแล้วพยายามบังคับลูกให้อยู่ในสนามเพื่อจ่ายต่อการตั้งลูก และยังทำให้การรุกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนแบบแผนช่ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ เนื่องจากทิศของลูกไม่สามารถให้ตำแหน่งหน้าช่ายซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวขงหลัก และตำแหน่งหลังวิ่งเข้ามาช่วยตั้งไม้ทัน จึงทำให้ตำแหน่งตัวรุกต้องทำการตั้งเอง และรุกเองทำให้สามารถทราบระดับความสูง ทิศทางของลูกที่ตนเองชอบได้ แบบแผนนี้อาจเป็นแบบแผนที่เกิดขึ้นน้อยแต่ถ้าหากไม่สามารถรุกหรือทำคะแนนได้ก็ถือว่าเสียเปล่า และยังเป็นจุดอ่อนทำให้คู่ต่อสู้ทำการโจมตี ณ จุดนี้ได้ สอดคล้องกับกรมพลศึกษา (2533) กล่าวถึงรูปแบบของการรุกไว้ว่า การเล่นเป็นทีมจะต้องประกอบด้วย การรับ การรุก โดยผู้เล่นต้องสามารถนำทักษะต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น การรุกที่ดีจะต้องเริ่มมาจากการรับที่ดีก่อน ทั้งนี้เพราะหากทีมใดสามารถรับได้ดีแล้ว ก็จะสามารถนำรูปแบบการรุกมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รูปแบบของการรุกมีหลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีจะสามารถนำไปใช้ได้มีโอกาสต่าง ๆ กัน และยังสามารถสอดคล้องกับการทำประตูในกีฬาฟุตบอลที่ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534) กล่าวว่า “ประตู” (Goal) เป็นสิ่งที่ทีมฟุตบอลทุกทีมใฝ่ฝันที่จะได้กันทั้งนั้น เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือ ชัยชนะ แต่ประตูที่จะได้มานั้นไม่ใช่ของง่ายและก็ไม่ยากเย็นเกินกว่าที่คิด หากมีการฝึกที่ดีและถูกต้องจากความสามารถเป็นกลุ่มจนกระทั่งถึงการเล่นเป็นทีม ผสมผสานกับการฝึกที่มีแบบแผน จะทำให้เกม

การรุกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โอกาสที่จะได้ประตูจะมีมากและสามารถคว้าชัยชนะมาครองในที่สุด

2.2 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติส่วนใหญ่ใช้แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เนื่องจากตำแหน่งหน้าซ้ายซึ่งเป็นตัวตั้ง ทักษะการรับลูก การตั้งลูกดีกว่าตำแหน่งอื่น จึงต้องทำหน้าที่รับ และตั้งเพื่อให้ตำแหน่งหน้าขวาที่ทำหน้าที่รุกหลังจากต้องทำหน้าที่สกัดกัน ได้มีเวลาในการเตรียมตัวในการเคลื่อนที่เข้าไปรุก แบบแผนการรุกที่มีประสิทธิภาพจะทำให้สามารถได้คะแนนซึ่งถือว่าเป็นกำไรสอดคล้องกับผาดินิต บิลมาศ (2528) ที่กล่าวในกีฬาบอลเลย์บอลว่าการเล่นเป็นทีม นั้น นอกจากความสามารถด้านทักษะขั้นสูงของผู้เล่นแล้ว ยังต้องมีการฝึกหัดในเรื่องของรูปแบบการเล่นเป็นทีม เพื่อให้เกิดการประสานงานและทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การเล่นจะต้องเริ่มจากการเสิร์ฟ จนถึงสิ้นสุดคือการตบ ผู้เล่นทุกคนจะต้องมีความสัมพันธ์กันในทีม รู้หน้าที่ของตนเองว่าจะทำอะไรบ้าง เช่นเมื่อกระโดดตบแล้วผู้เล่นคนที่ทำหน้าที่ช้อนหลังจะต้องทำอะไร หรือการสกัดกัน จะต้องสกัดกันอย่างไร สิ่งที่สำคัญถ้ามีความเอาใจใส่และตั้งใจฝึกซ้อมรูปแบบการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติให้คล้ายกับสถานการณ์จริงให้ได้มากที่สุด เพราะบางครั้งต้องเล่นเพียง 2 จังหวะ หรือ 3 จังหวะ แต่สถานการณ์ไม่สามารถคาดเดาทิศทางลูกได้ บางครั้งการรุกรุกกลับไม่จำเป็นต้องรุกด้วยความรุนแรงเสมอไป การหยุดหรือการรุกเร็วจะเป็นส่วนสำคัญในการทำให้ได้คะแนนเป็นอย่างดี สอดคล้องกับ สันติวิวัฒน์ พันทา (2548) กล่าวว่าพยายามเปลี่ยนทิศทางและความเร็วของลูก เช่น ตบแรงบ้าง เบาบ้าง ไปทางขวา ไปทางซ้าย หยุดลูกหรือตบลูกไปทางมุมท้ายสนาม เป็นต้น จึงจะทำให้การรุกรุกนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรุกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24

3.1 รูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ โดยให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย และหน้าขวา ยืนในระดับเท่ากัน สูงใกล้ตาข่าย ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหลังยืนต่ำลงใกล้เส้นหลัง เป็นรูปแบบการยืนรับเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุด เนื่องจากเป็นการยืนรับเสิร์ฟที่คุมพื้นที่ด้านหน้าตาข่ายเพื่อป้องกันลูกหยุด หรือลูกสั้น แต่ละทีมจะมีรูปแบบการยืนรับเสิร์ฟแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น เป็นหน้าที่ของโค้ชในการตัดสินใจว่าจะเลือกใช้รูปแบบใดให้เหมาะสมกับสถานการณ์และผู้เล่นภายในทีม สอดคล้องกับชินนทร์ ยุกตะนันท์ (2532) กล่าวว่า การตั้งรับจากการเสิร์ฟมีหลายวิธีทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เล่น ถ้าผู้เล่นตัวสูงวิธีการตั้งรับก็เป็นไปแบบหนึ่ง ถ้าผู้เล่นมีความคล่องตัวน้อย วิธีการตั้งรับก็จะเป็นไปอีกแบบหนึ่ง เนื่องจากการยืนในลักษณะนี้จะเป็นการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเท่า ๆ กัน เมื่อมีลูกหยุดหรือลูกสั้นตำแหน่งหน้าซ้ายและตำแหน่งหน้าขวาต้องตกลงกันว่าใครจะเป็นผู้ไปรับ ซึ่งจะไม่มีการโทษกันไปมา สอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี (2539) กล่าวว่า

การตั้งรับเสิร์ฟขึ้นอยู่กับรูปแบบของแต่ละทีม ตำแหน่งการยืนรับเสิร์ฟของแต่ละทีมนั้นจะแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบไว้แล้ว ดังนั้นแต่ละตำแหน่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เต็มความสามารถ และมีจุดบกพร่องน้อยที่สุด และสอดคล้องกับเนวิลล์ (Neville.1990) ที่กล่าวว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟเป็นส่วนสำคัญของระบบการรุก การตั้งรับเสิร์ฟมีหลายรูปแบบ แล้วแต่ผู้ฝึกสอนจะเลือกใช้หรือดัดแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ต้องมีความเข้าใจกันด้วยว่าถ้าลูกเสิร์ฟข้ามศีรษะของตำแหน่งหน้าซ้ายหรือหน้าขวา ตำแหน่งหลังจะต้องรับทันที และถ้าลูกเสิร์ฟข้ามศีรษะตำแหน่งหลังลูกก็จะออกเพราะยืนใกล้กับเส้นหลัง การยืนรับเสิร์ฟมีความสำคัญมากในปัจจุบันนี้เพราะการเสิร์ฟมีความหลากหลายมาก รูปแบบการยืนรับเสิร์ฟจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการรุกหน้าตาข่ายขึ้น สอดคล้องกับ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) กล่าวว่า ผู้รับต้องดูให้ออกว่าผู้เสิร์ฟจะเสิร์ฟลูกเตะกร้อมาในลักษณะใด และจะต้องเข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่ของลูกเตะกร้อ เพื่อที่จะเลือกทักษะในการรับเสิร์ฟหรือการเปิดลูกเสิร์ฟ ให้สามารถนำเตะกร้อมาเป็นฝ่ายรุกหน้าตาข่าย

ส่วนรูปแบบการยืนรับลูกจากการเล่นตามปกติ เป็นรูปแบบอื่น ๆ ที่มีความหลากหลาย ผู้เล่นที่ทำหน้าที่สกัดกันจะยืนอยู่หน้าตาข่าย ผู้เล่นอีก 2 คนทำหน้าที่คอยรับลูกที่มาจากลักษณะต่าง ๆ ต้องไม่ยืนบังกันเอง ผู้เล่นภายในทีมต้องมองเห็นทิศทางมาของลูกสอดคล้องกับ พิเศษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2537) กล่าวว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟประการหนึ่งคือ พยายามยืนในตำแหน่งที่ไม่บังกันเอง และพยายามยืนกระจายให้เต็มพื้นที่สนาม เพื่อที่จะทำให้ฝ่ายตนเองกลับมาเป็นฝ่ายรุกต่อไป สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้เล่นในการรับลูกและการตั้งลูกเพราะการฝึกซ้อมบางครั้งต้องให้ลูกสัมผัสตาข่ายหรือตัวผู้เล่น และการไปตั้งลูกนอกสนาม การใส่ใจทุกรายละเอียดทำให้ทีมของตนเองประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

3.2 ทักษะการรับลูกทั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟและจากการเล่นตามปกติ ส่วนใหญ่ใช้ข้างเท้าด้านในเพราะมีพื้นที่ผิวในการสัมผัสมากกว่า สามารถควบคุมน้ำหนักของลูกได้นอกจากนี้ยังเป็นทักษะขั้นพื้นฐานในการเตะ เสิร์ฟ รวมทั้งใช้ในการรุกบางโอกาส เป็นสิ่งที่สำคัญที่สามารถนำไปสู่แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายได้สอดคล้องกับพิชิต ภูติจันทร์ (2535) กล่าวว่า การรับลูกเสิร์ฟเป็นกุญแจไปสู่ชัยชนะ การที่จะรับลูกให้ได้ดีนั้นขึ้นอยู่กับการฝึกซ้อม และระดับวิถีลูกที่ข้ามมาสอดคล้องกับ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) กล่าวว่า การรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของขั้นตอนการเล่นเตะกร้อเพราะพื้นที่ผิวสัมผัสกว้างง่ายต่อการควบคุมน้ำหนักของลูกเตะกร้อ อีกทั้งในปัจจุบันการเสิร์ฟมีความรุนแรง พุ่งต่ำ จึงต้องถอยมารับเพื่อเปิดด้วยข้างเท้าด้านใน สอดคล้อง สุพจน์ ปรานี (2539) กล่าวว่า การเตะลูกข้างเท้าด้านในเป็นพื้นฐานสำคัญในการเล่นเตะกร้อ เนื่องจากเป็นการเล่นที่มีประโยชน์ และใช้ในระหว่างเกมการแข่งขันมากที่สุด มีความผิดพลาดน้อยสามารถลดปัญหาในการรับลูกเสิร์ฟได้ หากฝึกจนเกิดความชำนาญจะสามารถใช้ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ และสุพจน์ ปรานี ยัง

กล่าวว่า การรับลูกเสิร์ฟ เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญมากต่อการส่งผลในการสร้างกระบวนการรุกให้มีประสิทธิภาพ การรับลูกเสิร์ฟถือว่าเป็นการเล่นครั้งแรกของฝ่ายรับทุก ๆ ครั้งที่มีการเสิร์ฟของฝ่ายรุก การรับลูกเสิร์ฟจะเป็นตัวชี้ของฝ่ายรับว่า จะสามารถสร้างกระบวนการต่อไป (ขบวนการตั้ง และการขบวนการรุก) ได้สมบูรณ์แบบหรือไม่ หากละเลยการฝึกฝนการรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในอาจทำให้ทีมแพ้ได้ ปัจจุบันการเสิร์ฟมีทั้งความรุนแรง พุ่ง สั้นหรือหยอด ทั้งยังสามารถเสิร์ฟไปยังเท้าที่ไม่ถนัดของคู่แข่งชั้นได้อีก ฉะนั้นควรต้องฝึกให้สามารถรับเสิร์ฟได้ทั้งสองเท้าจะทำให้การรับเสิร์ฟนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเมื่อรับมือผิดพลาดต้องรีบแก้ไขทันที เพราะหากรับลูกเสิร์ฟเสียหายถึงสูญเสียคะแนน หากรับเสิร์ฟไม่ดี (ต่ำกว่า 50%) จะเป็นการยากมากในการสร้างกระบวนการรุก หากรับลูกเสิร์ฟอยู่ในระดับพอใช้หรือดีแต่ไม่ต้องดีมาก (มากกว่า 50-70%) ยังพอทำให้แก้ไขสภาพที่ไม่ดีให้กลับเป็นดีได้ และยังคงกล่าวต่ออีกว่า การรับเสิร์ฟได้ในระดับที่แตกต่างกันนั้น หมายถึงขีดความสามารถที่ต่างกันนั่นเอง และคือสิ่งที่จะต้องแก้ไขต่อไปว่า ทำอย่างไรจึงจะสามารถรับลูกเสิร์ฟได้ โดยมีอัตราการรับเสิร์ฟน้อย ในการแข่งขันแต่ละครั้งคงจะไม่มีใครเลยที่รับลูกเสิร์ฟไม่เสีย แต่สิ่งที่น่าตำหนิคือ ลูกที่ไม่น่าจะเสียแต่กลับรับไม่ได้ ซึ่งเกิดอะไรขึ้นกับผู้รับ จะต้องตั้งคำถามทันทีว่า ทำไมถึงรับไม่ได้จะต้องรีบวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยทันที แล้วรีบแก้ไข

3.3 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อทั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟและจากการเล่นตามปกติ ส่วนใหญ่ใช้ข้างเท้าด้านใน เพราะข้างเท้าด้านในมีพื้นที่สัมผัสได้มากและยังเป็นทักษะการเล่นพื้นฐานที่ใช้มากที่สุดในการเล่นเซปักตะกร้อ นักกีฬาเซปักตะกร้อจึงมีความชำนาญในการใช้มากกว่าทักษะอื่น สอดคล้องกับ สุพจน์ ปรานี (2551) กล่าวว่า การตั้งลูกหรือการชงลูกตะกร้อ เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากการรับลูกเสิร์ฟ ซึ่งมีความสำคัญมากต่อขบวนการรุก เพราะการตั้งลูกดีและทิศทางตรงเป้าหมายก็จะทำให้การรุกมีประสิทธิภาพ สำหรับการรับเสิร์ฟที่ไม่ดีไม่เข้าในจุดที่ต้องการโอกาสที่จะตั้งลูกตะกร้อจึงเป็นเรื่องยาก ทำให้ปิดโอกาสในการรุกหน้าตาหายไปทันที ทั้งนี้จึงขึ้นอยู่กับความสามารถ การฝึกซ้อม รวมทั้งประสบการณ์ของผู้เล่นตำแหน่งนี้อีกด้วย หากผู้เล่นตำแหน่งนี้มีความสามารถในการควบคุมการส่งแรง ทิศทาง เป้าหมาย ในการตั้งลูกก็สามารถทำให้บรรลุผลต่อขบวนการรุก หรือหากขั้นตอนการรับเสิร์ฟไม่ดีแต่หากผู้เล่นตำแหน่งนี้มีความสามารถดี ก็จะสามารถแก้ไขสถานการณ์ที่ไม่ดีให้กลับเป็นดีได้ สอดคล้องกับ ภาณิต บิลมาศ (2528) ที่กล่าวไว้ในกีฬาวอลเลย์บอลว่า ความมุ่งหมายของการเซ็ทเพื่อที่จะนำลูกวอลเลย์บอลไปสู่การรุกของการเล่นต่อไป ซึ่งเกมของการรุกจะได้ผลดีแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับความแน่นอนของการเซ็ท คนเซ็ทต้องเป็นคนที่เซ็ทได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ จะเซ็ทไปให้ผู้ตบที่ตบได้ในสนาม เขาต้องมีความประณีต และเซ็ทลักษณะใดก็ได้ ซึ่งจะทำให้ได้ก็ต้องผ่านการฝึกมาอย่างดี ผู้เล่นตำแหน่งการตั้งนี้เหมือนคนที่คอยปิดทองหลังพระเพราะถ้าหากขาดตำแหน่งนี้ไปการรุกจะไม่

เกิดขึ้น สอดคล้องกับ Bulman (1989) กล่าวว่า การเซ็ทเป็นทักษะที่จำเป็นมากที่สุดอีกทักษะหนึ่ง ขณะที่ผู้เล่นมือตบ ๆ ลูกลงก็จะทำให้เขาได้รับชื่อเสียง และทำให้ทีมได้คะแนน แต่สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลยถ้าหากขาดมือเซ็ทที่ดีเซ็ทลูกให้

3.4 พื้นที่ในการตั้งลูกทั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟและจากการเล่นตามปกติ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่หลังข่ายซึ่งเป็นพื้นที่การยืนของตำแหน่งตัวตั้งแต่ละทีม แต่ละทีมเมื่อรับลูกเสิร์ฟจะพยายามบังคับทิศทางของลูกมายังตำแหน่งตัวตั้งหรือให้ใกล้เคียงที่สุด การให้ลูกไปข้างหน้าจะทำให้ยากต่อการตั้งเพราะลูกอาจล้นข้ามตาข่าย หรือติดตาข่าย ทำให้ยากต่อการตั้งลูก สอดคล้องกับ สุพจน์ ปรานี (2551) กล่าวว่า หากมีการรับเสิร์ฟที่ถือว่าแย่มากที่สุด แต่ก็ยังมีการไล่ติดตามจนสุดความสามารถ จนสามารถนำลูกกลับเข้าสู่สนามได้ในบริเวณนี้ ก็ถือว่าดีที่สุดแล้ว และถ้าหากตั้งไม่เข้าเป้าหมายก็หมายถึง การรุกจะด้อยประสิทธิภาพทันที หรืออาจเสียคะแนนก็ได้ การที่ให้ตำแหน่งตัวตั้ง หรือตำแหน่งหลังตั้งสามารถทำให้ตำแหน่งตัวรุกสร้างจังหวะในการรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของตำแหน่งตัวตั้งในการเคลื่อนที่เข้าหาลูกเพื่อทำหน้าที่ตั้งลูกด้วย เพราะการเสิร์ฟในปัจจุบันมีความรุนแรงมากกว่าเมื่อก่อน ทำให้การรับเสิร์ฟที่จะสามารถบังคับทิศทางไปยังตำแหน่งตัวตั้งทำได้ค่อนข้างยาก จึงทำให้ตำแหน่งตัวตั้งต้องมีความเร็วคล่องแคล่วมากกว่าตำแหน่งอื่น อีกทั้งยังต้องบังคับทิศทางการตั้งลูกเพื่อจ่ายต่อการรุกให้ดีอีกด้วย

3.5 ลักษณะของลูกที่ตั้งทั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟและจากการเล่นตามปกติ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูง เนื่องจากทำให้ตำแหน่งรุกมีเวลาได้คิดว่าจะเล่นลูกในลักษณะใด มีโอกาสได้ตั้งตัว และยังมีเวลาได้มองดูตำแหน่งตัวสกัดกันของคู่ต่อสู้ได้อีกด้วย ตำแหน่งตัวตั้งเองจำเป็นต้องเลือกใช้ทักษะ และทิศทางให้เหมาะสมกับที่ตำแหน่งรุกชื่นชอบ สอดคล้องกับ สุพจน์ ปรานี (2551) กล่าวว่า ในการตั้งลูกทุก ๆ ครั้ง ส่วนมากมักจะตั้งลูกให้สูง เพราะง่าย และสะดวกในการรุก และเป็นที่ยินชอบของผู้เล่นในตำแหน่งรุก และการที่ตั้งลูกในระดับสูง อาจทำให้คู่แข่งชั้นรู้ตัว มีเวลาในการรับ การสกัดกันได้ด้วยเช่นกัน ฉะนั้นการเปลี่ยนลักษณะของลูกที่ตั้งจึงเป็นสิ่งที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จ แต่ที่สำคัญที่สุดต้องมีความเข้าใจกับผู้เล่นในตำแหน่งรุก และในการตั้งลูก นอกจากที่จะต้องคำนึงถึงทิศทางที่ตนเองต้องการหรือที่ได้กำหนดไว้แล้ว ยังจะต้องปรับลักษณะของการตั้งลูกให้เหมาะสมกับผู้เล่นตำแหน่งรุก และเหมาะสมกับสถานการณ์ของเกมการแข่งขัน การตั้งลูกในระดับสูงยังเป็นที่ชื่นชอบของตำแหน่งรุก เพราะว่ามีโอกาสได้เหวี่ยงเท้าอย่างเต็มแรง และยังสามารถเลือกหรือเปลี่ยนทิศทางได้อีก สอดคล้องกับ พิเศษ ตรีรัตน์ผดุงผล (2537) กล่าวว่า เซ็ทสูง (High Set) เป็นการเซ็ทให้ผู้เล่นทางปีกขวาและซ้าย ปกติจะเซ็ทสูงประมาณ 4-5 เมตร

3.6 พื้นที่ที่ใช้ในการรุกทั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟและจากการเล่นตามปกติ ส่วนใหญ่ใช้พื้นที่หน้ากลาง เนื่องจากพื้นที่หน้ากลางนั้นเหมาะสำหรับตำแหน่งตัวรุกที่ถนัดเท้าซ้ายและเท้าขวา

สามารถเลือกพื้นที่ที่จะรุกไม่ว่าจะรุกไปบริเวณหลังทางด้านซ้าย ด้านขวา หรือตรงกลาง เลือกรุก เล่นลูกสั้นหรือเน้นความรุนแรง และการมองรูปแบบการสกัดกั้นของคู่แข่งชั้น สอดคล้องกับ สุพจน์ ปรานิ (2551) กล่าวว่า จุดรุกบริเวณตรงกลางสนามเป็นจุดรุกที่มีมุมในการรูกกว้าง ทำให้ผู้รุก สามารถหลบหลีกการสกัดกั้นได้สะดวก ตำแหน่งหน้ากลางจึงเป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่เหมาะสมที่ ตำแหน่งตัวรุกได้มีเวลาในการคิดเลือกที่จะเน้นความรุนแรง หรือเตะหยอดเบา ๆ และยังสามารถ เลือกตำแหน่งลูกลงได้เพื่อหลีกเลี่ยงการสกัดกั้นของคู่แข่งชั้น

3.7 ทักษะการรูกหน้าตาข่ายส่วนใหญ่ใช้การชันแบค เป็นทักษะการรูกที่เริ่มต้นด้วยการ หันหลังเฉียงข้างให้กับตาข่ายแต่ก่อนที่จะขึ้นรุกต้องพยายามมองฝ่ายตรงข้ามก่อนเพื่อที่จะเลือก ตำแหน่งหรือทิศทางให้ลูกลง จากนั้นนำเท้าที่ไม่ถนัดขึ้นมาก่อนแล้วจึงนำเท้าที่ถนัดขึ้นมาเตะลูก ตะกร้อ สามารถฝึกได้ง่ายกว่าการพาดเพราะไม่ต้องตีลังกาเตะลูกกลางอากาศ และยังเสี่ยงต่อ อาการบาดเจ็บได้อีกด้วยเมื่อยกเท้าขึ้นมาเป็นการใช้กล้ามเนื้อต้นขาด้านหน้า ซึ่งเป็นกล้ามเนื้อที่มี ความสำคัญยิ่งสำหรับการเคลื่อนไหวแบบแรงระเบิดของความเร็วขาในช่วงเวลาสั้น รวมทั้งกลุ่ม กล้ามเนื้อรอบข้างที่ทำหน้าที่สนับสนุนในการรูก ซึ่งถ้าหากมีการฝึกความอ่อนตัวเพื่อให้สามารถ กางขาให้ได้มากขึ้นจะทำให้ประสิทธิภาพในการรูกมีความรุนแรง และมีความแม่นยำมากขึ้นด้วย สอดคล้องกับ สันติวัฒน์ พันทา (2548) กล่าวว่า เป็นลูกที่สามารถกระทำได้ในขณะที่ลูกอยู่สูงกว่า ตาข่ายมาก ทำให้สามารถเลือกพื้นที่ที่จะทำให้ลูกตกได้ตามต้องการ และยังเป็นลูกที่คม คือ พุ่งลง อย่างแรงและเร็ว ซึ่งแต่ละทีมเองต้องเลือกทักษะที่ทีมของตนเองถนัดเพื่อใช้ในการแข่งขันให้เกิด ประโยชน์สูงสุด ซึ่งทักษะการรูกนั้นเป็นการเล่นครั้งสุดท้ายของฝ่ายรุกซึ่งมีความสำคัญมากเป็น การตัดสินใจว่าจะได้แต้มหรือไม่สอดคล้องกับการตบในกีฬาวอลเลย์บอล บูลแมน (Bulman. 1989) กล่าวว่า การตบเป็นทักษะที่มีการเคลื่อนไหวทุกส่วนของร่างกายมากที่สุด มากกว่าทุกทักษะใน การเล่นวอลเลย์บอล เป็นทักษะที่ใช้ในการรูกและเป็นทักษะที่ใช้เล่นลูกวอลเลย์บอลครั้งสุดท้าย หรือครั้งที่ 3 สอดคล้องกับคลูคา และดันน์ (Kluka and Dunn, 1992) กล่าวว่า จุดสุดยอดของทีม ฝ่ายรุกก็คือการตบ เป็นความพยายามครั้งสุดท้ายที่ทีมจะได้แสดงการประสานงานกันว่าจะตบลง ไปที่ไหนอย่างไรและต้องมีการเตรียมการมาก่อนแล้ว สรุปแล้วทีมฝ่ายรุกจะต้องกระทำการตอบโต้ ด้วยการตบมากกว่าที่จะเล่นลูกวอลเลย์บอลข้ามไปยังฝ่ายตรงข้ามไปอย่างง่าย และสอดคล้องกับ ฟอง เกิดแก้ว (2532) กล่าวว่า การตบเป็นทักษะที่น่าตื่นเต้นและน่าดูที่สุดในกีฬาวอลเลย์บอล ลูก ตบมักจะเป็นลูกที่สามารถทำคะแนนอย่างเด็ดขาดกว่าลูกอื่น ๆ ผู้เล่นที่มีความสามารถในการ กระโดดย่อมได้เปรียบได้ประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตามความสามารถในการกระโดดอย่างเดียวไม่พอ ผู้เล่นต้องรู้จักจังหวะในการกระโดด และการตบอย่างแม่นยำ ผู้เล่นต้องใช้ความเร็วและความไว ของสายตา

ส่วนทีมชาติไทยใช้การฟาดเป็นทักษะการรูกหน้าตาข่าย การฟาดเป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายด้วยการยึนหันหลังให้กับตาข่ายจากนั้นนำเท้าที่ไม่ถนัดขึ้นมาก่อนแล้วจึงตีลังกาลอยตัวนำเท้าที่ถนัดเตะลูกเตะกร้อและนำเท้าที่เตะลูกเตะกร้อลงสู่พื้นพร้อมกับใช้มือทั้งสองข้างประคองตัวไว้ รับผิดชอบต่อขึ้นมาให้พร้อมกับที่จะเล่นในจังหวะต่อไป การฟาดทำให้เพิ่มมุมในการตกมากยิ่งขึ้นเพราะการฟาดศีรษะอยู่ต่ำกว่าเท้าจึงทำให้เพิ่มมุมหักการตกของลูกมากขึ้น ลูกจึงมีความรุนแรง และลงอย่างรวดเร็ว ผู้เล่นที่มีความสูง กางขาได้มาก กระโดดได้สูงจะได้เปรียบฝ่ายตรงข้ามที่จะสกัดกั้น สอดคล้องกับ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) กล่าวว่า การเตะในจุดสูงสุดนั้นยังทำให้มุมการตกของลูกเตะกร้อมีพื้นที่มากขึ้นอีกด้วย และยังส่งผลถึงความรุนแรงของลูกเตะกร้อด้วย ทักษะการรูกหน้าตาข่ายเป็นรูปแบบที่มีเสน่ห์ ดึงดูดเร้าใจ สนุกสนาน เรียกเสียงปรบมือได้ตลอดเวลา และเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะต้องผ่านมาจากการรับเสิร์ฟ การตั้งลูก จึงจะมาถึงการรูกหน้าตาข่าย สอดคล้องกับการรูกในกีฬาฟุตบอลที่สุนทร กายประจักษ์ (2532) กล่าวว่า การประสานภายในทีมและการวางแผนที่ดีเยี่ยมหรือการต่อบอลด้วยรูปแบบการเล่นที่สวยงามล้วนไม่มีความหมายอะไรเลย ถ้าหากไม่มีการทำประตูที่เฉียบคมและทรงพลัง ซึ่งทีมฟุตบอลชั้นดีทั้งหลายจะทราบดีว่า การทำประตูนั้นมีความหมายต่อชัยชนะของทีมมากเพียงใดผู้เล่นในตำแหน่งตัวรุกจึงต้องมีความมั่นใจในตนเองสูงมาก เพราะมีเวลาในการคิดกลางอากาศไม่มากที่จะต้องเลือกทิศทางที่จะให้ลูกเตะกร้อลง และยังคงหลีกเลี่ยงการสกัดกั้นอีกด้วย สอดคล้องกับชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534) กล่าวว่า การรูกนั้นมากไปด้วยศิลปะและต้องมีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง บางครั้งต้องอาศัยไหวพริบและความฉลาดที่มีอยู่ในตัวผู้เล่นในแต่ละคนด้วย บางครั้งต้องอาศัยการเล่นที่ฝ่ายรับคาดการณ์ไม่ถึงหรือเล่นอย่างรวดเร็วฉับพลัน และสอดคล้องกับ สุพจน์ ปรานี (2551) กล่าวว่า การสอดแทรกชั้นเชิงกลยุทธ์ของการรูกให้มากยิ่งขึ้น และให้เป็นชั้นเชิงแบบอัตโนมัติ เพื่อส่งผลให้การรูกเกิดความพึงพอใจต่อตนเองหรือทีม รวมทั้งผู้ชมด้วย

จากผลการศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่าย สามารถชี้ให้เห็นถึงแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของแต่ละชาตินำไปใช้จนทำให้ได้คะแนน และยังมีแบบแผนการรูกหน้าตาข่าย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้แต่ละชาติประสบผลสำเร็จ โค้ชหรือผู้เล่นสามารถที่จะใช้เป็นแนวทางในการฝึกซ้อมและใช้สำหรับการแข่งขัน โดยพิจารณาใช้ตามความเหมาะสมในสถานการณ์นั้น ๆ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้

1. โค้ชสามารถนำแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุด ที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ฝึกนักกีฬาเซปักตะกร้อ เพื่อพัฒนานักกีฬาและเป็นกลยุทธ์ในการแข่งขันตามความเหมาะสมของนักกีฬาในทีมและคู่ต่อสู้

2. โค้ชสามารถนำแบบแผนและปัจจัยที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อทำการวิเคราะห์ทีมและนักกีฬาของตนเองหรือคู่ต่อสู้ได้

3. เป็นแนวทางให้โค้ชได้รู้ถึงสาเหตุและปัจจัยที่มีผลทำให้การรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนและไม่ได้คะแนน นำมาปรับปรุงกับทีมชาติไทยเพื่อเป็นเตรียมความพร้อมในการแข่งขันเซปักตะกร้อระดับนานาชาติต่อไป

4. โค้ชได้ศึกษาและเรียนรู้แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของทีมคู่แข่งจากงานวิจัยนี้ และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้วางแผนโจมตีจุดอ่อนของคู่ต่อสู้ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบแบบแผนการรับ การสกัดกั้นในกีฬาเซปักตะกร้อระดับเยาวชน สโมสร ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

2. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบแบบแผนการรูกในกีฬาชนิดอื่น ๆ เช่นกีฬาฟุตซอล วอลเลย์บอล รักบี้ฟุตบอล เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในกีฬาเซปักตะกร้อประเภทคู่ทั้งชาย และหญิง ระดับเยาวชน สโมสร และระดับชาติ